

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Součkové a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Milana Kamlacha v právní věci **žalobce S. A., proti žalovanému Ministerstvu vnitra, odbor azylové a migrační politiky, se sídlem Nad Štolou 3, pošt. schránka 21/OAM, Praha 7**, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 7. 2002, č. j. OAM-3190/VL-20-06-2002, vedené u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 36 Az 175/2003, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 11. 3. 2004, č. j. 36 Az 175/2003 - 61,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á.**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Rozsudkem Krajského soudu v Brně uvedeným v záhlaví tohoto rozhodnutí bylo rozhodnuto o zamítnutí žaloby proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 7. 2002, č. j. OAM-3190/VL-20-06-2002. Tímto rozhodnutím žalovaného byla zamítnuta žádost žalobce (dále též „stěžovatel“) o udělení azylu jako zjevně nedůvodná podle § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“); současně bylo žalovaným rozhodnuto o tom, že se žalobci neuděluje azyl podle § 13 odst. 1 a 2 a § 14 zákona o azylu a že se na žalobce nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 zákona o azylu.

Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce v zákonné lhůtě kasační stížnost, v níž požádal o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti. Usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 26. 5. 2004, č. j. 36 Az 175/2003 - 77, byl zamítnut návrh žalobce na ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti. Usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 9. 2004, č. j. 3 Azs 308/2004 - 91, byla odmítnuta kasační stížnost směřující proti citovanému usnesení. Usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 27. 1. 2005, č. j. 36 Az 175/2003 - 100, byl stěžovatel vyzván k tomu, aby ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení usnesení předložil plnou moc udělenou advokátovi pro řízení o kasační stížnosti. Stěžovatel ve lhůtě soudu pouze sdělil, že jedná s advokátem, který by byl ochoten jej v řízení o kasační stížnosti zastupovat; plnou moc tomuto advokátovi udělenou však nedoložil ani po uplynutí lhůty stanovené Krajským soudem v Brně.

Podle ustanovení § 105 odst. 2 s. ř. s. musí být stěžovatel v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie. Stěžovatel poté, co byl jeho návrh na ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnost krajským soudem zamítnut a nebyla úspěšná ani kasační stížnost proti tomuto rozhodnutí, přes výzvu soudu k doložení zastoupení advokátem nepředložil plnou moc udělenou advokátovi; sám přitom nemá vysokoškolské právnické vzdělání vyžadované pro výkon advokacie. Povinné zastoupení advokátem – případně vlastní vysokoškolské právnické vzdělání stěžovatele – je přitom podmínkou řízení o kasační stížnosti, bez jejíhož splnění nelze v řízení pokračovat. Stěžovatel byl Krajským soudem v Brně vyzván k doložení plné moci advokáta pro řízení o kasační stížnosti a byl tímto soudem řádně poučen o možnosti odmítnutí kasační stížnosti v případě nevyhovění výzvě. Stěžovatel však v soudem stanovené lhůtě nepředložil plnou moc udělenou advokátovi, přestože měl dostatečný časový prostor k tomu, aby si advokáta zvolil. Pouhé sdělení stěžovatele, že jedná s advokátem o případném zastupování v řízení o kasační stížnosti, nemůže být považováno za vyhovění výzvě krajského soudu a za odstranění nedostatku chybějící podmínky řízení. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost odmítl pro nesplnění podmínky řízení spočívající v zastoupení stěžovatele advokátem v řízení o kasační stížnosti podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. užitého přiměřeně podle ustanovení § 120 s. ř. s.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti soud rozhodl podle ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, pokud byla kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 13. dubna 2005

JUDr. Marie Součková
předsedkyně senátu